

UZASADNIENIE

S. W. został oskarżony o to, że:

I. w okresie czasu od dnia 14 stycznia 2017r., do dnia 4 lutego 2017r. przy ul. (...) w O., woj. (...) dokonał kradzieży z włamaniem do domu jednorodzinnego, w ten sposób, że przy użyciu metalowego łomu wyłamał zamek w skrzydle drzwi, po czym dostał się do jego wnętrza, skąd zabrał w celu przywłaszczenia żyrandol mosiężny wieloramienny o wartości ok. 500 zł, alkohol różnych marek tj. (...), W. 18-letnia, S., (...) w ilości ok. 16 szt., wódki kolorowe w ilości ok. 6-7 szt., o wartości 600 zł., szkatułkę srebrno-bursztynową z zawartością złotej biżuterii, metalową szkatułkę z zawartością złotej biżuterii w postaci łańcuszków, pierścionków (2 szt. z niebieskim oczkiem, 2 szt. z czerwonym oczkiem-rubinem), złote obrączki (para obrączek ze wzorem, para obrączek gładka, 2 szt. obrączek gładkie luzem), zawieszki z medalikiem) - 5 szt., zawieszki z karneolem - 3 szt., okrągłe zawieszki z trzema perłami, zawieszki w kształcie krzyża, gładkie- 2 szt., pierścionek złoty z ametystem, kilka pierścionków z grubymi oczkami o łącznej wartości ok. 5000 zł., srebrne monety zabytkowe o nominale 10 zł w ilości 10 szt., o wartości 2000 zł., złote monety o nominale 5 rubli z 1899r., w tym jedna moneta z 1889r. o wartości 2600 zł w ilości 12 szt., o łącznej wartości ok. 9000 zł., komplet nowych garnków firmy (...) model S. o wartości 600 zł., 2 szt. rondlo-patelni nowych firmy (...) o wartości 400 zł., 2 obrazy - jeden przedstawiający holenderski młyn w ramie ozdobnej koloru mosiężnego o wartości 300 zł., drugi przedstawiający krajobraz alpejski w ramie ozdobnej koloru złotego o wartości 300 zł., poroże jelenia, lampę mosiężną bez żyrandola o wartości 3000 zł., dwie lampy naftowe (jedna z dołem porcelanowym koloru białego i metalowym koloru mosiężnego o wartości 300 zł. każda, zegar w ramie drewnianej koloru brązowego z cyframi arabskimi o wartości 300 zł., zegar z mosiądzu, popielnicę mosiężną, świecznik mosiężny z elementami z okresu księstwa (...) o łącznej wartości 150 zł., srebrne łyżki- 4 szt., z końca XIX wieku o wartości 2000 zł., srebrną paterę z końca XIX wieku z litego srebra, gładką ze żłobieniami wokół o wartości 1500 zł., cukiernicę posrebrzaną ze srebrną łyżeczką z bursztynem o wartości 900 zł., mosiężne klamki w kształcie prostokąta 44 szt., popielnicę mosiężną w kształcie podkowy, metalowy kranik od samowara, ruszt stalowy, baterię bidetową chromowaną z jednym mieszałem, poroża z pełnymi czaszkami w ilości 4 szt., świecznik wykonany z poroża w kształcie dwóch związanych liter U, serwis kawowy z motywem złotych różyczek i złotymi otoczkami na 12 osób, z porcelany marki (...), składający się z dzbanka, cukiernicy, miecznika, talerzyków deserowych, spodeczków i filiżanek), czym spowodował straty o łącznej wartości 29350 zł., na szkodę U. K. (1), tj. o czyn z art. 279 § 1 kk;

II. w okresie od dnia 24 grudnia 2016r. do dnia 26 grudnia 2016r., przy ul. (...) w O., woj. (...) dokonał kradzieży z włamaniem do domu jednorodzinnego, w ten sposób, że po uprzednim wyważeniu nieokreślonym narzędziem zamkniętego okna dostał się do wnętrza, skąd zabrał w celu przywłaszczeniu telewizor 32 cali, koloru czarnego marki H., nr fabryczny (...) o wartości 990 zł., nowe żelazko koloru bordowego bdb o wartości 75 zł., sztućce obiadowe (stare) komplet na 6 osób o wartości 50 zł., biżuterię złotą i srebrną w postaci pierścionków srebrnych - 5 szt.(bdb) o wartości 100 zł., łańcuszki srebrne - 3 szt., o wartości 30 zł., złote obrączki ślubne, szerokie, gładkie, tradycyjny wzór - 2 szt., o wartości 400 zł., złote kolczyki okrągłe z oczkiem koloru różowego (wkrety) o wartości 50 zł., 1 szt - kolczyk złoty w kształcie liścia o wartości 30 zł., zasuwę metalową od bramy koloru srebrnego o wartości 20 zł., powodując straty o łącznej wartości 1995 zł., na szkodę L. P., tj. o czyn z art.279 § 1 kk;

III. we wrześniu 2016r., przy ul. (...) w O., woj. (...) dokonał kradzieży z włamaniem do garażu, w ten sposób, że po uprzednim przecięciu metalowego skobla kłódki zabezpieczającej drzwi, dostał się do jego wnętrza, skąd następnie zabrał w celu przywłaszczenia spawarkę inwertorową marki D. koloru czerwonego o wartości 500 zł., czym działał na szkodę T. G. (1), tj. o czyn z art. 279 § 1 kk;

IV. na przełomie marca i kwietnia 2015r. z terenu placu budowy w miejscowości Z., gm. O., woj. (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 8 sztuk rusztowań typu (...) o wartości 320 zł, silnika elektrycznego o mocy 1,1 kw koloru szarego o wartości 120 zł oraz silnika elektrycznego o mocy 2,2 kw koloru szarego o wartości 240 zł, czym spowodował straty o łącznej wartości 680 zł na szkodę R. K. (1), tj. o czyn z art. 278 § 1 kk;

V. w okresie od dnia 7 stycznia 2017r. do dnia 15 stycznia 2017r. przy ul. (...) w O., woj. (...) działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru dokonał kradzieży z włamaniem do domu jednorodzinnego oznaczonego nr 56 w ten sposób, że po wywarzeniu drzwi wejściowych dostał się do jego wnętrza skąd zabrał w celu przywłaszczenia telewizor marki (...), złotą obrączkę, złoty pierścionek, zastawę stołową, koc, matę masującą, powodując straty w wysokości 1665 zł na szkodę B. B. (1), a następnie przemieścił się na sąsiednią posesję oznaczoną nr (...), gdzie po wyłamaniu n/n narzędziem zamka w drzwiach wejściowych budynku dostał się do jego wnętrza skąd zabrał w celu przywłaszczenia dwie baterie prysznicowe oraz baterię kuchenną, powodując straty w wysokości 750zł, na szkodę M. S. (1), tj. o czyn z art. 12 kk w zw. z art. 279 § 1 kk;

VI. w okresie od godz. 16:00 dnia 8 grudnia 2016r. do godz. 6:30 dnia 12 grudnia 2016r., w O., woj. (...) działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru dokonał kradzieży z włamaniem do niezamieszkałego domu i budynku gospodarczego przy ul. (...) w O., woj. (...), w ten sposób, że po uprzednim wyłamaniu drzwi prowadzących do niezamieszkałego domu, dostał się do jego wnętrza skąd zabrał w celu przywłaszczenia hydrofor koloru turkusowego o wartości 400 zł, 32 calowy telewizor (...) marki P. o wartości 800 zł, suszarkę do grzybów o wartości 100 zł, cztery palniki z kuchenki gazowej o wartości 40 zł, słodycze o wartości 10 zł, piwo marki T. o wartości 3 zł, dwa wina o wartości 40 zł, a po uprzednim zabraniu z w/w domu klucza od pomieszczenia gospodarczego otworzył drzwi z jego wnętrza zabrał w celu przywłaszczenia silnik elektryczny od pralki o wartości 100 zł, czym spowodował straty o łącznej wartości 1493 zł, na szkodę W. S. (1), po czym po przemieszczeniu się na ul. (...) w O. po uprzednim wybiciu szyby w budynku gospodarczym dostał się do jego wnętrza, skąd dokonał zaboru w celu przywłaszczenia szlifierkę kątową marki M., czym spowodował straty o łącznej wartości 750 zł na szkodę D. K. (1) a następnie po uprzednim przecięciu n/n narzędziem metalowego ucha przy dwóch bramach wejściowych, przez które przechodził skobel kłódki zabezpieczającej wejście, dostał się do wnętrza pomieszczeń dwóch hal magazynowych przy ul. (...) w O., woj. (...), skąd zabrał w celu przywłaszczenia reduktor mosiężny od kompresorów marki P. (...) o/270 A. wartości 200 zł, przewody od spawarki typu migomat marki S. o wartości 150 zł, reduktor mosiężny od butli gazowej o wartości 100 zł, szlifierkę kątową marki B. o wartości 300 zł, niemiecką wiertarkę o wartości 200 zł, 5 szt. kanistrów z zawartością 120 litrów oleju napędowego o wartości 600 zł oraz ze zbiorników maszyny miksokret 50 litrów i samochodu marki I. (...) litrów oleju napędowego o wartości. 650 zł, czym spowodował straty o łącznej wartości 2200 zł., na szkodę A. U. (1) oraz cztery stalowe felgi z oponami marki D. o łącznej wartości 1300 zł., "2- na szkodę K. W. (1), tj. o czyn z art. 12 kk w zw. z art. 279 § 1 kk;

VII. w okresie od dnia 4 października 2016r. do dnia 6 października 2016r. w miejscowości (...), gm. D., woj. (...) z niezamkniętego samochodu ciężarowego marki V. (...) o nr rej. (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia wiertarki marki M. koloru niebieskiego, wiertarki marki B. koloru niebieskiego model (...) 2-26D., wiertła (...) w ilości około 15 sztuk o rozm. od 12 do 18 mm, wyrzynarki do płytek (...) rozm. 22 mm, czterech przewodów od spawarek bdb, przedłużacza elektrycznego o długości 50 metrów na bębnie, czym spowodował straty o łącznej wartości 1800 zł na szkodę P. M. (1), tj. o czyn z art. 278 § 1 kk;

VIII. w okresie od dnia 3 listopada 2016 r. godz. 17.00 do dnia 5 listopada 2016r godz. 21.00 przy ul. (...) w O., woj. (...) wykorzystując nieobecność domowników przez uchylone okno dostał się do wnętrza budynku mieszkalnego skąd dokonał zaboru w celu przywłaszczenia baterię kuchenną o wartości 100 złotych, baterię łazienkową o wartości 100 złotych, aluminiowy kaloryfer o wartości 250 złotych, rurki miedziane o długości 8 metrów i wartości 130 złotych, pompę wody od pieca CO bdb o wartości 200 złotych oraz rury podłączeniowe do pieca o wartości 100 złotych, powodując tym samym straty o łącznej wartości 880 złotych na szkodę G. K., tj. o czyn z art. 278§ 1 kk;

IX. w okresie od dnia 8 października 2016r. godz. 9.00 do dnia 10 października 2016r. godz. 16.00 w miejscowości W., gm. O., woj. (...) działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru dokonał kradzieży z włamaniem do domku letniskowego w ten sposób, że po uprzednim przedostaniu się na teren ogrodzonej betonowymi przęsłami posesji dokonał zaboru w celu przywłaszczenia z drzwi wejściowych do pomieszczenia łazienki mosiężnej klamki wraz z szyldem o wartości 30 zł, a następnie z wnętrza w/w pomieszczenia wymontował baterię prysznicową marki F. o wartości 300 zł, po czym po wyrwaniu przy pomocy nieustalonego narzędzia drzwi wejściowych do komórki

dokonał zaboru w celu przywłaszczenia klucza typu żabka o wartości 20 zł oraz sekatora ogrodowego z niebieskimi rączkami o wartości 10 zł, powodując w ten sposób straty o łącznej wartości 360 zł na szkodę T. i E. S., po czym po przedostaniu się na sąsiednią posesję i wylamaniu przy pomocy nieustalonego narzędzia drzwi wejściowych dostał się do wnętrza domku letniskowego skąd dokonał zaboru w celu przywłaszczenia szlifierki kątovej o wartości 50 zł oraz wiertarki o wartości 50 zł, a następnie przy pomocy nieustalonego narzędzia wylał blachę w lewym skrzydle drzwi garażowych, po czym przedostając się do wnętrza budynku garażu zabrał w celu przywłaszczenia spawarkę elektryczną marki E. o wartości 600 zł, a następnie z nieustalonych przyczyn porzucił ją za ogrodzeniem posesji powodując w ten sposób straty o łącznej wartości 700 zł, na szkodę R. G., tj. o czyn z art. 12 kk w zw. z art. 279 § 1 kk;

X. w okresie od dnia 26 września 2015r. godz. 15.00 do dnia 27 września 2015r. godz. 06.50 przy ul. (...), w O., woj. (...) dokonał kradzieży z włamaniem do znajdującego się na terenie oczyszczalni ścieków kontenera, w ten sposób, że przy pomocy nieustalonego narzędzia dokonał wylamania zamka w drzwiach kontenera, a następnie dostał się do jego wnętrza skąd zabrał w celu przywłaszczenia szlifierkę kątową marki M. (...) numer seryjny (...) o wartości 350 zł, wiertarko - wkrętarke marki H. model (...) - A numer seryjny (...) wraz z akumulatorami i ładowarką o wartości 1678 zł, wiertarko - wkrętarke marki M. z akumulatorem i ładowarką o wartości 1000 zł, spawarkę elektryczną marki A. (...) o wartości 890 zł, przedłużacz elektryczny koloru żółtego, trzyżyłowy o długości 120 metrów o wartości 400 zł, wiertarkę magnesową marki M. (...) model (...) 16 koloru pomarańczowego o wartości 1800 zł, czym spowodował straty o łącznej wartości 5118 zł na szkodę Zakładu Budowlanego (...), tj. o czyn z art. 279 § 1 kk;

XI. w okresie od dnia 1 sierpnia 2015r. do dnia 5 września 2015r. przy ul. (...) w O., woj. (...) z placu budowy na terenie oczyszczalni ścieków dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 200 szt. zamkniętych profili aluminiowych służących jako rygle do budowy konstrukcji hali, czym spowodował straty o łącznej wartości 10 000 zł na szkodę Zakładu Budowlanego (...), tj. o czyn z art. 278 § 1 kk;

XII. w okresie od dnia 1 sierpnia 2015r. do dnia 5 września 2015r. przy ul. (...) w O., woj. (...) po uprzednim przedostaniu się przez uchylone okno do znajdującego się na terenie oczyszczalni ścieków kontenera z jego wnętrza dokonał zaboru w celu przywłaszczenia spawarki marki T. koloru czerwonego wraz z przewodami, czym spowodował straty o wartości 1500 zł na szkodę Zakładu Budowlanego (...),

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk;

XIII. w okresie od dnia 14 marca 2014r. godz. 22.15 do dnia 15 marca 2014r. godz. 14.00 przy ul. (...) w O., woj. (...) dokonał kradzieży z włamaniem do pomieszczeń piwnicy w w/w budynku, w ten sposób, że po pokonaniu zabezpieczeń w postaci kłódki dostał się do wnętrza skąd następnie zabrał w celu przywłaszczenia pilarkę spalinową marki S. oraz kosę spalinową, czym spowodował straty o łącznej wartości 1200 zł na szkodę K. P. (1), tj. o czyn z art. 279 § 1 kk;

XIV. w okresie od dnia 1 marca 2014r. godz. 19.00 do dnia 7 marca 2014r. godz. 8.00 w miejscowości W., gm. O., woj. (...), dokonał kradzieży z włamaniem do garażu znajdującego się na terenie działki oznaczonej nr (...), w ten sposób że po podważeniu znajdującego się w ścianie bocznej garażu skrzydła okiennego dostał się do jego wnętrza skąd następnie dokonał zaboru w celu przywłaszczenia nożyc do cięcia drutu, przewodu elektrycznego o grubości 3x2,5 i 3x15 i długości 100 m każdy, młota 10 kg, siekiery - młota, siekiery, gniazd i wyłączników elektrycznych, kasty budowlanej, wiaderka budowlanego, halogenu (...) i (...), lampy przenośnej (...), trzech przedłużaczy elektrycznych o długości 5m, 10 i 30 m, tarcz do cięcia metalu i cięcia płytek oraz 5 litrów benzyny, czym spowodował straty o łącznej wartości 1000 zł na szkodę P. L., tj. o czyn z art. 279 § 1 kk.

Sąd Rejonowy w Opocznie wyrokiem z dnia 9 kwietnia 2018 roku wydanym w sprawie sygn. II K 425/17:

- oskarżonego S. W. uznał za winnego popełnienia zarzucanych mu aktem oskarżenia w punktach I - III, X, XIII - XIV czynów, z których każdy wyczerpuje dyspozycję art. 279 § 1 kk i za to, za każdy z czynów na podstawie art. 279 §

1 kk i art. 33 § 2 kk wymierzył mu karę 1 rok pozbawienia wolności i karę grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 złotych,

- oskarżonego S. W. uznał za winnego popełnienia zarzucanych mu aktem oskarżenia w punktach IV, VII - VIII ,XI – XII czynów , z których każdy wyczerpuje dyspozycję art. 278 § 1 kk i za to za każdy z czynów na podstawie art. 278 § 1 kk i art. 33 § 2 kk wymierzył mu karę 1 rok pozbawienia wolności i karę grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 złotych,

- oskarżonego S. W. uznał za winnego popełnienia zarzucanych mu aktem oskarżenia w punktach V-VI, IX czynów , z których każdy wyczerpuje dyspozycję art.12 kk w zw. z art. 279 § 1 kk z tą zmianą że w zarzucie VI w miejsce felg stalowych wpisać felgi aluminiowe i za to za każdy z czynów na podstawie art. 279 § 1 kk i art. 33 § 2 kk wymierzył mu karę 1 rok pozbawienia wolności i karę grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 złotych,

- na podstawie art. 85 § 1 i 2 kk, art. 86 §1 kk wymierzone jednostkowe kary pozbawienia wolności i grzywny połączył i wymierzył oskarżonemu S. W. karę łączną pozbawienia wolności w wymiarze 4 lata i karę łączną grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 złotych

- na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet wymierzonej oskarżonemu S. W. kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył okres tymczasowego aresztowania od dnia 18 lutego 2017r. godz. 01:25 do nadal przyjmując , że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jest równoważny jednemu dniowi kary pozbawienia wolności,

- na podstawie art. 46 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego S. W. obowiązek naprawienia szkód wyrządzonych przestępstwami poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonych: U. K. (1) kwoty 15.000 złotych, L. P. kwoty 1.000 złotych, W. S. (1) kwoty 1.500 złotych, D. K. (1) kwoty 3.500 złotych, A. U. (1) kwoty 2.500 złotych, P. M. (1) kwoty 2.000 złotych, G. K. kwoty 2.000 złotych, T. i E. S. kwoty 500 złotych, R. G. kwoty 2.650 złotych, P. L. kwoty 2.500 złotych, K. W. (1) kwoty 1.300 złotych, B. B. (1) kwoty 1.000 złotych,

- na podstawie art. 44 § 1 kk orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych szczegółowo opisanych w wykazach dowodów rzeczowych i śladów kryminalistycznych nr I /367/16/P pod poz.1-4 na karcie 63 akt sprawy , nr I/341/16/P pod poz. 1-6 na karcie 333-334, nr I/269/16/P pod poz. 1 na karcie 368 , nr I/305/16/P pod poz. 1-7 na karcie 403-404 , nr I /268/16/P pod poz. 1-2 na karcie 431, nr I/268/16/P pod poz. 1-7 na karcie 450-451 akt sprawy poprzez ich zniszczenie

- wymierzył oskarżonemu opłatę w kwocie 400 złotych i zasądził od niego kwotę 200 zł tytułem częściowych kosztów postępowania.

Apelację od tego wyroku wniósł oskarżony S. W., skarżąc wyrok w całości i na swoją korzyść.

Apelacja oskarżonego (apelacja k. 1057-1060), uzupełnienie (k.1102-1106) zaskarżonemu orzeczeniu zarzuca:

1. naruszenie prawa procesowego tj.:

- art. 6 k.p.k. poprzez pozbawienie oskarżonego prawa do posiadania obrońcy z urzędu tj. bezpodstawne omówienie mu przyznania takowego obrońcy i brak pouczenia, co do możliwości zaskarżenia orzeczenia niekorzystnego w tej kwestii,

- art. 7 k.p.k. poprzez błędną ocenę zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności:

- błędną ocenę zeznań pokrzywdzonych, poprzez przyznanie im waloru wiarygodności, w sytuacji gdy w/w twierdzili, iż rozpoznają okazywane im przedmioty zabezpieczone w sprawie jako stanowiące ich własność, a nie byli ich właścicielami (M. S. (1), P. M. (1), R. K. (1), W. Z. (1), P. L., K. P. (1)), albowiem przedmioty należały czy do samego oskarżonego, czy wskazanych przez niego osób (matki), a same depozycje dotyczące ewentualnych cech szczególnych

owych przedmiotów były nieprzekonujące i ogólnikowe, natomiast zawiadomienie o popełnieniu na ich szkodę przestępstw złożono dopiero w chwili oględzin zabezpieczonych przedmiotów (R. K. (1)), pomimo zobowiązania sądu nie okazano dokumentów potwierdzających ich nabycie (W. Z. (1)),

- błędną ocenę zeznań świadków W. S. (2), B. P. – w zakresie potwierdzenia faktu posiadania przez oskarżonego określonych narzędzi (piły i kosi spalinowych, przedłużacza) już w momencie remontu przeprowadzanego przez oskarżonego,

- błędną ocenę wyjaśnień oskarżonego, który podał gdzie, kiedy i w jakich sytuacjach nabył przedmioty zabezpieczone w postępowaniu przygotowawczym,

- a ponadto: stronnictwo i nieobiektywność Sądu Rejonowego, w szczególności w kontekście wyrażenia przez sędziego referenta prowadzącego sprawę poglądu na nią zanim zapadł wyrok - w momencie nie uwzględnienia zażalenia oskarżonego na postanowienie prokuratora o umorzenia śledztwa w sprawie składania przez pokrzywdzonego K. P. zeznań w przedmiotowej sprawie,

- brak dopuszczenia dowodu z opinii biegłego, który stwierdziłby fotograficzną pamięć świadka R. K. (1),

- bezpodstawne wydanie przedmiotów rzekomym pokrzywdzonym,

- brak badania linii papilarnych zabezpieczonych na miejscach przestępstw,

- nieprawidłowe sporządzenia protokołów ujawnienia przedmiotów zabezpieczonych u oskarżonego i jego najbliższych, w tym brak wykonania zdjęć fotograficznych i dokładnego opisu ewentualnych cech szczególnych,

2. w następstwie powyższego - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia i mający wpływ na jego treść, który polegał na uznaniu, że oskarżony dopuścił się kradzieży, bądź kradzieży z włamaniem wszystkich przedmiotów wymienionych w zarzutach, podczas gdy oskarżony wyjaśnił, iż w ich posiadanie (co do wskazanej części) wszedł legalnie nabywając na targach, czy w punktach skupów złomów, bądź stanowiły one własność samego oskarżonego czy jego najbliższych (co do pozostałej części), w tym także na przypisaniu popełnienia przestępstw na szkodę M. S. (1), D. K. (1), A. U. (1), K. W. (1), T. i E. S., K. P. (1), którzy bądź to wcale nie rozpoznali żadnych skradzionych przedmiotów jako własne - wśród przedmiotów zabezpieczonych w sprawie, bądź rozpoznali, ale jedynie na zasadzie luźnego podobieństwa.

Podnosząc powyższe oskarżony wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i swoje uniewinnienie.

W toku postępowania odwoławczego przeprowadzono uzupełniające postępowanie dowodowe przesłuchując uzupełniająco oskarżonego (na okoliczność ewentualnych przesłanek z art. 79 k.p.k.) oraz załączono w poczet materiału dowodowego:

- „maszynową” wersję zeznań świadka P. M. złożonych w toku postępowania przygotowawczego,

- faktury zakupu przedmiotów (w tym wymienionych w punktach X, XI i XII aktu oskarżenia) przez pokrzywdzonego W. Z.,

- akta sprawy Prokuratury Rejonowej w Opocznie sygn. PR. Ds. 645/017 (dotyczące m. inn. zawiadomienia o składaniu w przedmiotowej sprawie fałszywych zeznań przez świadka K. P., a zawierające postanowienie Sądu Rejonowego w Opocznie o nieuwzględnieniu zażalenia oskarżonego na decyzję końcową oskarżyciela publicznego o odmowie wszczęcia śledztwa, gdzie sędzią referentem była SSR J. Ś.),

- postanowienie Prokuratury Rejonowej w Opocznie sygn. PR. Ds. 875.2017.

Na rozprawie apelacyjnej obrońca popierał apelację oskarżonego, jako wniosek ewentualny wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego jej rozpoznania przez Sąd I instancji. Oskarżony przyłączył się stanowiska swojego obrońcy.

Oskarżyciel publiczny wnosil o nieuwzględnienie wniesionej apelacji i utrzymanie zaskarżonego wyroku w mocy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja oskarżonego okazała się być częściowo zasadna, a jej wniesienie spowodowało ostatecznie zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie S. W. od popełnienia czynów zarzuconych w punktach XIII i XIV aktu oskarżenia, częściową zmianę opisu czynów zarzuconych w punktach I i VI aktu oskarżenia, a przypisanych w punktach 1 i 3 wyroku -poprzez wyeliminowanie przypisania odpowiedzialności za spowodowanie czynów na szkodę D. K. (1), A. U. (1) i K. W. (1), a także zmianę w zakresie kwalifikacji prawno-karnej części czynów poprzez przyjęcie, iż ostatecznie stanowią one przestępstwo jednostkowe (czyn w z punktu X aktu oskarżenia) i ciągi przestępstw w rozumieniu art. 91 § 1 k.k. W konsekwencji powyższego wniesiony środek odwoławczy doprowadził do zmiany wymiaru kar jednostkowych i łącznej – ostatniej poprzez obniżenie jej do wysokości 3 lat i 4 miesięcy kary łącznej pozbawienia wolności.

Na wstępie rozważań wymagał zarzut dotyczący braku reprezentacji oskarżonego przez Sądem Rejonowym przez ustanowionego obrońcę, a dokładnie nieuwzględnienie jego wniosku o ustanowienie obrońcy z urzędu, a następnie brak pouczenia S. W. o możliwości zaskarżenia decyzji w tym przedmiocie. Choć także skarżący nie ubrał powyższego w konkretny zarzut obrazy przepisów postępowania, to nie budzi wątpliwości, iż mogło dojść do ewentualnego naruszenia art. 6 k.p.k. w zw. z art. 81 § 1a k.p.k., a więc ogólnie pojętego prawa do obrony.

Sąd odwoławczy zważył, iż zgodnie z treścią art. 6 k.p.k. oskarżonemu przysługuje prawo do obrony, w tym prawo do korzystania z pomocy obrońcy, o czym należy go pouczyć. Takie pouczenie (o możliwości ubiegania się) niewątpliwie oskarżony otrzymał. Sąd Okręgowy zważył, że korzystanie z obrońcy jest niekiedy uznawane przez ustawodawcę za obowiązek procesowy i dotyczy to tzw. obrony obowiązkowej, bądź to z uwagi na osobę oskarżonego (jego przymioty mogące utrudniać samodzielną obronę), bądź też ze względu na wagę sprawy, która wymaga występowania fachowej pomocy prawnej po stronie oskarżonego. W toku postępowania przed sądem rejonowym obrona byłaby obowiązkowa, gdyby zachodziły przesłanki, o jakich mowa w art. 79 § 1 i 2 k.p.k. (oskarżony nie ukończył 18 lat, jest głuchy, niemy lub niewidomy, zachodzi uzasadniona wątpliwość, czy jego zdolność rozpoznania znaczenia czynu lub pokierowania swoim postępowaniem nie była w czasie popełnienia tego czynu wyłączona lub w znacznym stopniu ograniczona, zachodzi uzasadniona wątpliwość, czy stan zdrowia psychicznego pozwala na udział w postępowaniu lub prowadzenie obrony w sposób samodzielny oraz rozsądny - przy czym w wypadku niepotwierdzenia przez biegłych lekarzy psychiatrów w/w wątpliwości natury zdrowotnej sąd orzeka, że udział obrońcy nie jest obowiązkowy). W niniejszej sprawie w toku postępowania odwoławczego uzupełniająco przesłuchano S. W. na okoliczność występowania ewentualnych przesłanek związanych ze zdolnością w/w do rozpoznania znaczenia czynu lub pokierowania swoim postępowaniem, albowiem w apelacji oskarżony wskazywał na swoje (?) upośledzenie umysłowe. Wyjaśniając uzupełniająco S. W. zaprzeczył jednak, by takowe miało miejsce, tak jak ewentualne leczenie psychiatryczne, czy neurologiczne, podał o ukończeniu szkoły zawodowej i odbyciu służby wojskowej z kategorią A, a odbyciu terapii antyalkoholowej w zakładzie karnym. Tym samym uznano, że w sprawie nie zachodziła obrona obowiązkowa. Sąd Odwoławczy rozważał dalej, czy pomimo tego, fakt braku reprezentacji S. W. przed Sądem Rejonowym przez „fachowca”, nie stanowił ewentualnego naruszenia prawa procesowego, które mogło mieć wpływ na treść wyroku, a więc w kontekście wystąpienia przesłanek z art. 438 pkt 2 k.p.k. uzasadniających zmianę bądź uchylenie wyroku. Ostatecznie jednak uznał, iż w przedmiotowej sprawie do takiej sytuacji do doszło.

Sąd Okręgowy zważył, iż podstawą odmowy uwzględnienia wniosku oskarżonego o ustanowienie mu obrońcy z urzędu było przyjęcie przez Sąd I instancji, iż oskarżony nie wykazał, by nie mógł bez uszczerbku dla koniecznego utrzymania siebie i rodziny ponieść kosztów obrony we własnym zakresie. Sąd ten zaakcentował przy tym takie okoliczności, jak fakt podania przez S. W. do protokołu swojego przesłuchania, że pracuje dorywczo i uzyskuje z tego tytułu

dochody, jak również ustalenie w oparciu o akta sprawy, że w/w posiadał mienie w postaci choćby przedmiotów zwróconych mu w toku postępowania (k.875). Sąd odwoławczy zważył, że okoliczności takie istotnie miały miejsce. Sam oskarżony podał bowiem w trakcie swojego przesłuchania przed prokuratorem, tuż po zatrzymaniu (z dnia 19.02.2017r. k.165v), iż z tytułu prac dorywczych uzyskuje dochód w wysokości około 2.000 złotych miesięcznie, a ponadto posiada majątek w postaci samochodu O. (...) rocznik 98. W protokole przesłuchania z dnia 18.02.2017r. k.120, nie wskazywał na podejmowane prace dorywcze, lecz świadczenie socjalne, ale też nie uwzględniał żadnych osób na własnym utrzymaniu, co przemawia za uznaniem, iż nie zawiera on pełnych danych w tym względzie. Akta sprawy wskazywały natomiast, iż oskarżony takowe dorywcze zatrudnienie podejmował, a dodatkowo, iż mieszka w domu należącym do jego matki i ma na utrzymaniu dwoje małych dzieci, które mieszkają jednak z ich matką pod innym adresem. Sam oskarżony wykazał (dane zawarte we wniosku), że łączny dochód dla matki dzieci i dzieci, uzyskiwany z tytułu pomocy ze strony Państwa to kwota 2.073 złote miesięcznie (dzieci utrzymywane są m. inn. z opieki społecznej i zasiłków 500 plus k.860v). Istotnie uzasadnieniem dla stanowiska Sądu Rejonowego był także argument związany z możliwością uzyskania pomocy ze strony matki – osoby posiadającej ustalone dochody i majątek (emerytura, oszczędności i dwie nieruchomości), która to ewentualna pomoc (chęć niesienia takowej w formie pieniężnej) nie została jednak potwierdzona, a co za tym idzie nie mogła stanowić postawy do uzasadnienia przyjętego stanowiska, pozostałe jednak argumenty znajdowały potwierdzenie w aktach sprawy. Oskarżony to osoba stosunkowo jeszcze młoda, zdolna do wykonywania zatrudnienia (skoro je faktycznie wykonywała), posiadająca wyuczony zawód i zarobkująca dorywczo przed swoim osadzeniem, a dodatkowo uzyskująca zasiłek stały z MOPS-u (tak jak matka dzieci i one same) oraz mieszkająca w domu należącym formalnie do matki, a użytkująca go jak własny. Tym samym globalna ocena realnych możliwości dochodowych oskarżonego, pozwalała na uznanie, iż wnioskujący nie wykazał, by nie mógł bez uszczerbku dla koniecznego utrzymania siebie i rodziny ponieść kosztów obrony we własnym zakresie. Sytuacja ta niewątpliwie zmieniła się w toku przedłużającego się pozbawienia oskarżonego możliwości dorywczego zatrudnienia, tj. w związku z przedłużaniem stosowania wobec w/w tymczasowego aresztowania. Sąd odwoławczy zważył dalej, iż błędem sądu rejonowego był brak pouczenia oskarżonego o możliwości zaskarżenia do innego składu Sądu Rejonowego niekorzystnej decyzji w sprawie odmowy ustanowienia obrońcy z urzędu. Niewątpliwie prawo oskarżonego do korzystania z pomocy obrońcy nie może być wyłączone na skutek zaniedbań i uchybień w toku wykonywania czynności przez organy procesowe, a wniosek oskarżonego o wyznaczenie obrońcy z urzędu nie został w przedmiotowej sprawie rozpoznany w sposób przewidziany w procedurze karnej w rozumieniu formalnym. Podjęte merytorycznie rozstrzygnięcie negatywne znajdowało jednak wsparcie w informacjach o stanie rodzinnym i majątkowym oskarżonego zawartych w aktach sprawy. Mając to na uwadze, uznano ostatecznie, że takie uchybienie może prowadzić do zmiany lub uchylecia orzeczenia, jeśli mogło mieć wpływ na treść orzeczenia w rozumieniu art. 438 pkt 2 k.p.k. W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że pozbawienie oskarżonego uzasadnionego prawa do pomocy obrońcy, także przez odmowę wyznaczenia go na podstawie art. 78 § 1 k.p.k., z zasady może mieć wpływ na treść wyroku (tak wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 czerwca 2018 r., III KK 448/17, czy z 3 kwietnia 2003 r., III KKN 145/01, Legalis Numer 1808369). Analizując jednak akta przedmiotowej sprawy, sąd odwoławczy doszedł do wniosku, iż obrona podejmowana samodzielnie przez S. W. miała tak czynny, obszerny, a co najważniejsze – jak wynika z treści wyroku sądu odwoławczego – w wysokim stopniu także skuteczny charakter, że uznano, iż brak pouczenia w/w o możliwej ścieżce odwoławczej, co do obecności obrońcy z urzędu, nie mógł mieć ostatecznie wpływu na wydany prawomocnie wyrok. Obrona podejmowana samodzielnie przez S. W. była efektywna, co więcej w toku postępowania odwoławczego w/w był już reprezentowany przez ustanowionego mu obrońcę. W toku postępowania I instancyjnego oskarżony kilkakrotnie zapoznawał się z aktami, uczestniczył w każdej rozprawie, składał szereg wyjaśnień, także uzupełniających, wielokrotnie prezentował pisemne stanowisko w sprawie, składał wnioski dowodowe, na rozprawie wielokrotnie prezentował ustnie własne stanowisko po przesłuchaniu poszczególnych świadków. Przyznanie mu obrońcy z urzędu w toku postępowania międzyinstancyjnego miało miejsce dostatecznie wcześniej, dla podjęcia realnej obrony także przez ustanowionego obrońcę już przez sądem odwoławczym.

Z wszystkich tych względów uznano, że naruszenie przez Sąd Rejonowy przepisów normujących procedurę rozpoznawania wniosku o wyznaczenie obrońcy z urzędu, nie uniemożliwiły zapewnienia oskarżonemu efektywnej

obrony w sprawie ocenianej całościowo, a tym samym w/w uchybienie nie mogło realnie wpłynąć na treść wydanego ostatecznie wyroku.

Przechodząc w następnej kolejności do zarzutów podniesionych przez apelującego dotyczących oceny zgromadzonego materiału dowodowego, sąd odwoławczy zważył, iż częściowo je podzielił tj. co do ostatecznej oceny zeznań świadków K. P. (1), P. L., D. K. (1), A. U. (1) i K. W. (1) w kwestii tego, czy rozpoznają okazywane im przedmioty, jako skradzione na ich szkodę. Powyższe doprowadziło także to uniewinnienia oskarżonego od popełnienia czynów na szkodę tychże osób, przy czym w odniesieniu do D. K. (1), A. U. (1) i K. W. (1) poprzez eliminację tej części zarzutu z opisu czynu z punktu VI aktu oskarżenia, który dotyczył także innego pokrzywdzonego.

W pierwszej jednak kolejności oceny wymagają wyjaśnienia samego oskarżonego, a więc wnioski końcowe sądu rejonowego odnośnie tego, czy S. W. jest mówiąc potocznie – złodziejem, czy jedynie paserem w zakresie przedmiotów, co do których rozpoznania, jako pochodzących z kradzieży, czy kradzieży z włamaniem, nie było wątpliwości. Otóż sąd odwoławczy zauważa, że rozważania sądu I instancji w tym przedmiocie są bardzo oszczędne w wymowie, ale też na tyle dostateczne i zrozumiałe, iż pozwalają na ocenę poprawności wyciągniętych przezeń wniosków w toku postępowania apelacyjnego. W miejscach użytkowanych przez oskarżonego tj. w jego domu (sam go za takowy uważa, choć jak twierdzi prawnie należy do matki), w komórce należącej do matki (przy budynku, w którym ma mieszkanie) i w miejscu zamieszkania konkubiny, oskarżony składował tak dużą ilość przedmiotów pochodzących z kradzieży i kradzieży z włamaniem, że niemożliwym jest, by wszystkie je nabył dopiero po dokonanych kradzieżach od ewentualnych złodziei/paserów. Sąd Okręgowy zważył, że nie chodzi tu o kilka, czy kilkanaście przedmiotów, ale o ilość idącą w dziesiątki, bardzo często z jednego tylko włamania (tak na szkodę U. K.). Wśród zabezpieczonych przedmiotów znajduje się bardzo duża ilość rzeczy charakterystycznych i wyjątkowych – jak choćby skradzione na szkodę U. K. (1) liczne precjoza i antyki, czy noszące numery seryjne – tak telewizor należący do L. P., czy wkrętarko-wkrętaka należąca do W. Z.. Jest rzeczą niemożliwą, bo całkowicie sprzeczną z doświadczeniem życiowym i zasadami logicznego rozumowania, by taką ilość rzeczy przekonująco rozpoznanych jako pochodzące z tak licznych kradzieży, S. W. każdorazowo akurat przypadkowo nabywał jako paser, akurat zawsze od sprawców kradzieży, akurat zawsze po fakcie ich dokonania, akurat za cenę, na którą było go stać. Ilość przedmiotów pochodzących z kradzieży/kradzieży z włamaniem składowana przez S. W. w różnych przyjaznych mu miejscach, wyklucza, by służyły one do jakiegóż, bliżej nieokreślonej działalności remontowej. Nikomu, kto nie prowadzi działalności gospodarczej na bardzo dużą skalę nie potrzebne jest posiadanie kilku sztuk jednego i tego samego typu narzędzia, a taki właśnie stan zaistniał w niniejszej sprawie w odniesieniu do przykładowo szlifierek, wkrętarek, spawarek, silników elektrycznych, kranów, przewodów itd. Przepięstwa objęte niniejszym aktem oskarżenia dotyczą w większości bardzo wąskiego obszaru, na którym je popełniono tj. miasta O. i okolic, przy czym czterokrotnie ulicy, przy której zamieszkuje sam oskarżony. Wszystkie czyny cechują podobne elementy zachowania się sprawcy, działanie pod osłoną nocy, w miejscach uprzednio obserwowanych, w których czasowo lub na stałe nieobecni są właściciele. Dotyczą często przedmiotów domowych, które można zdemontować. Jakby wisienką na torcie są okoliczności zatrzymania S. W. tj. w środku nocy z rowerem i torbami, w których znajdują się klasyczne atrybuty włamywacza: robocze rękawice, latarka, przegubowe nożyce, zestaw śrubokrętów i kluczy płaskich, młotek, czy hydrauliczny klucz, noszący dodatkowo zieloną powłokę lakieru, w takim kolorze, jaki był widoczny jako ślad mechanoskopijny na bateriach hydraulicznych również umieszczonych w torbach. Wreszcie przekonują rozważania sądu I instancji w zakresie braku konsekwencji w wyjaśnieniach oskarżonego, co do pochodzenia konkretnych przedmiotów, jak i braku logiki w znajdowaniu na skupie złomu, czy śmietniku przedmiotów przedstawiających taką realną wartość. Łączna natomiast ocena wszystkich powyżej wymienionych uwag słusznie prowadzić musiała do uznania, iż oskarżony jest sprawcą kradzieży, czy też kradzieży z włamaniem przekonująco rozpoznanych przez pokrzywdzonych przedmiotów (w zakresie ewentualnego pokonania zabezpieczenia przy kradzieżach z włamaniem żadna ze stron nie kwestionowała dokonanych ustaleń), a nie tylko ewentualnym paserem odnalezionych przez pokrzywdzonych przedmiotów, czy ich nabywcą w dobrej wierze.

Wniesiona apelacja nakazywała jednak szczególnie uważną ocenę zeznań osób pokrzywdzonych poszczególnymi kradzieżami i włamaniami, w zakresie tego, czy rozpoznania przez nich poszczególnych przedmiotów są jednoznaczne, przekonujące czy też możliwym była jakakolwiek pomyłka, szczególnie wówczas, gdy okazywane przedmioty nie

nosily cech indywidualnych, a samo okazanie miało miejsce w większym lub mniejszym odstępie czasowym od chwili zdarzenia. Fakt dokonania poszczególnych przestępstw wymienionych w akcie oskarżenia nie budził wątpliwości i w istocie nie był kwestionowany przez żadną ze stron. Na możliwe jednak „przekłamania” w rozpoznawaniu przedmiotów wskazywał apelant, kwestionując konkretne rozpoznania przedmiotów okazywanych pokrzywdzonym. Sąd odwoławczy zważył, iż zdaniem oskarżonego już sam fakt dokonywania oględzin i rozpoznawania przedmiotów po stosunkowo długim okresie czasu oraz w policyjnym magazynie, odbierał wiarygodność zeznaniom pokrzywdzonych. Wbrew powyższemu sąd odwoławczy zważył, iż sam upływ czasu, choć z pewnością zaciera ślady pamięciowe człowieka, to sam w sobie nie wyklucza poprawności rozpoznania swojej własności, szczególnie wówczas, gdy przedmioty posiadają jednak cechy pozwalające na ich odróżnienie od innych tego samego asortymentu, są nietypowe, czy użytkowane przed długi okres czasu. Wiarygodności zeznaniom pokrzywdzonych, co do poprawności rozpoznania nie może odbierać także to, że ktoś – chodzi tu o pokrzywdzonych T. G. i R. K. – zgłosili fakt kradzieży dopiero po rozpoznaniu skradzionych przedmiotów. Choć nie najczęstszą, to jest rzeczą możliwą, że pokrzywdzony nie zgłasza faktu kradzieży, szczególnie gdy skradzione przedmioty nie przedstawiały dlań szczególnie wysokiej wartości, a ewentualne zgłoszenie wiąże się z częstym stawiennictwem na policji czy w sądzie. Wreszcie nie sposób jest zapomnieć, iż w przedmiotowej sprawie, to właśnie z jednej strony: z uwagi na ogrom narzędzi roboczych i innych przedmiotów zatrzymanych u oskarżonego i jego najbliższych jako mogących pochodzić z przestępstwa, a z drugiej: na fakt licznych (...) kradzieży bez ustalenia osoby sprawcy, policja sama w środkach masowego przekazu ogłosiła, iż takie przedmioty posiada i prosi osoby pokrzywdzone o dokonywanie ich oględzin. W przedmiotowej sprawie osobami, które faktycznie nie zgłosiły policji faktu kradzieży bezpośrednio po jej dokonaniu są T. G. i R. K.. Nie sposób natomiast przyjąć, że akurat T. G. (1) miałby się pokusić o przywłaszczenie spawarki, której by mu nie skradziono, skoro akurat ową spawarkę na policyjnej wystawie rozpoznał jego sąsiad - świadek K.. To przecież sąsiad zawiadomił następnie T. G., iż na policji znajduje się jego spawarka sąsiada i dopiero po tym telefonie pokrzywdzony poszedł ją obejrzeć. Sam natomiast pokrzywdzony nadal miał oryginalne pudełko od spawarki.

Nie przekonują zarzuty oskarżonego, gdy wskazuje na brak należytego zgromadzenia dowodów tj. bez dokonania szczegółowego opisu zatrzymanych przedmiotów i ich zdjęć, czy zabezpieczenia śladów na miejscach przestępstw i przeprowadzenia badań daktyloskopijnych. Zarzut ten, jako brak wszechstronnego rozpoznania sprawy, mógłby doprowadzić do zmiany wyroku, gdyby pozostałe dowody zgromadzone w sprawie nie pozwalały na jednoznaczne przypisanie konkretnych przedmiotów do konkretnych przestępstw i jednoznaczne ich powiązanie z osobą oskarżonego jako sprawcy. Nie można także skutecznie domagać się obalenia wiarygodności świadka/pokrzywdzonego na tej tylko podstawie, że to biegły winien ocenić zdolność wzrokową jego pamięci. Tylko wówczas, gdyby wnioskujący o taki dowód skutecznie podważył ową pamięć tj. podniósł skuteczny argument przeciw posiadaniu zwykłej dla wieku i zdrowia zdolności wzrokowej (innej), uzasadnionym byłoby sięgnięcie po opinię specjalisty w dziedzinie okulistyki. Taki argument nie został podniesiony. Oskarżony kwestionował rozpoznanie przez R. K. (1) rusztowań, za przeciwwagę mając jedynie własne stanowisko, iż takowe nie noszą cech szczególnych (twierdził, że sam ma podobne na posesji znajomego). Tymczasem R. K. (1) także podał, iż poszedł na policję dopiero po informacji po znajomego i z internetu, że pokrzywdzeni mają zgłaszać się na policję, bo odnaleziono liczne skradzione przedmioty. I taka właśnie policyjna akcja miała miejsce. Przekonują zeznania R. K., który opisuje on określony typ rusztowania oraz stosunkowo długi okres uprzedniego ich użytkowania, pozwalający na jednoznaczne ich rozpoznanie. Wreszcie to powaga samego świadka – osoby już nie młodej, pouczonej o odpowiedzialności za składanie fałszywych zeznań, wzmacnia twierdzenie w/w o rozpoznaniu konkretnie swojej, a nie cudzej rzeczy.

Analizując poszczególne czyny zarzucane S. W., sąd odwoławczy zważył, że odnośnie czynu wymienionego w punkcie I aktu oskarżenia dokonano jedynie zmiany w opisie przypisanego tego czynu, poprzez wyeliminowanie zestawu, którego jak zeznała pokrzywdzona U. K. (1) przez Sądem, jednak nie skradziono, chodzi tu o: „serwis kawowy z motywem złotych różyczek i złotymi otoczkami na 12 osób z porcelany marki (...) i przyjęcie w tej sytuacji, iż łączna wartość szkody poniesionej przez U. K. (1) to kwota około 29.000 złotych. Rozpoznaniu przedmiotu skradzionego na szkodę L. piekarskiej – telewizora, towarzyszyło sprawdzenie konkretnych jego numerów seryjnych, albowiem pokrzywdzona dysponowała tu dowodami je zawierającymi. Odnośnie osoby pokrzywdzonego M. S. (1) (zarzut z punktu V aktu oskarżenia) istotnie sam pokrzywdzony nie opisywał szczegółowo po czym konkretnie rozpoznał

skradzione mu przedmioty, poza odmiennym sposobem montażu skradzionych baterii tj. od dołu, natomiast akurat przestępstwo popełnione na jego szkodę należy powiązać z przestępstwem popełnionym na szkodę sąsiadów B., na co wskazywało jednoznacznie po pierwsze: dokonanie czynu w tym samym czasie, a po drugie: zachowanie psa tropiącego (to właśnie na posesję pokrzywdzonego przeskoczył pies policyjny z miejsca włamania u państwa B.). Powyższe prowadziło do logicznego wniosku co do drogi, którą poruszał się oskarżony po dokonaniu przestępstwa i dodatkowo wzmacnia fakt rozpoznania przedmiotów przez M. S.. On również jest osobą pokrzywdzoną czynem oskarżonego. Zmianie uległ także opis czynu przypisanego ostatecznie S. W. w punkcie 3 wyroku, a dotyczący czynu opisanego w punkcie VI aktu oskarżenia. Odnośnie pokrzywdzonych, których dotyczył ów czyn jedynie W. S. (1) rozpoznał własną charakterystyczną i mało spotykaną rzecz tj. hydrofor po kształcie, kolorze i sposobie użytkowania. W okresie czasu kilku dni okradzionych zostało poza w/w także kilku innych jego sąsiadów tj. D. K., A. U. i K. W., którzy jednak nie rozpoznawali jako własnych żadnych spośród zabezpieczonych u oskarżonego przedmiotów (D. K. rozpoznał tylko spawarkę sąsiada G.). Sąd Okręgowy zważył, że w tej sytuacji zbyt mało poszlak łączy osobę oskarżonego z czynami dokonanymi na szkodę tych osób tj. D. K., A. U. i K. W., co ostatecznie spowodowało eliminację z opisu czynu zachowania ich dotyczące (w czynie VI pozostało natomiast przestępstwo dokonane na szkodę W. S.). Po załączeniu w poczet materiału dowodowego maszynowej wersji protokołu przesłuchania pokrzywdzonego P. M. (1) (czyn z punktu VII aktu oskarżenia) nie ma już żadnych wątpliwości, co do wiarygodności rozpoznania przedmiotów pochodzących z kradzieży na szkodę w/w. Zarzut z punktu VIII aktu oskarżenia dotyczył osoby G. K., który rozpoznał skradziony grzejnik po pozostałościach różowej farby, a dodatkowo załączył jego zdjęcie (z czasów posiadania) i inne. Sąd odwoławczy zważył, że charakterystyczny zapis dotyczący 17 żeberkowego grzejnika znalazł się także wśród licznych sms-ów zabezpieczonych w telefonie S. W.. Przestępstwo dokonane na szkodę G. K. miało miejsce w okresie od 3 do 5 listopada 2016 roku, a już w dniu 5 listopada o godz. 14:39 (k. 276) oskarżony proponował jego zakup (skutecznie) swojemu znajomemu R. B.. Zdaniem sądu jest to kolejna poszlaka, która wskazuje na sprawstwo oskarżonego jako złodzieja, a nie tylko pasera, nie mówić już o możliwości nabycia kaloryfera w okolicznościach nie wskazujących na nielegalne pochodzenie. Oskarżony twierdząc, iż w/w grzejnik nabył na skupie złomu nie uwzględnił choćby tego, jak mało prawdopodobnym jest, by już wówczas akurat tuż po kradzieży nabyć w/w rzecz i to na tyle korzystnie, by móc ją następnie próbować sprzedać z zyskiem. T. i E. S. (zarzut z punktu IX aktu oskarżenia) istotnie niczego „swojego”, nie odzyskali, ale przestępstwo popełnione na ich szkodę należy ściśle połączyć z kradzieżą, która oskarżony dokonał na szkodę R. G. (czas, miejsce, sposób poruszania się sprawcy), a ostatni przekonująco rozpoznał u oskarżonego swoją szlifierkę kątową po charakterystycznych cechach wyglądu (obracana raczka i inne k. 463). Nie ma racji skarżący, gdy twierdzi, iż brak okazania przez poszczególnych pokrzywdzonych dokumentów dotyczących nabycia przedmiotów rozpoznawanych jako własne, odbierał im wiarygodność dokonywanych oględzin. Wbrew twierdzeniom apelanta pokrzywdzony W. Z. (1) (pokrzywdzony czynami z punktów X-XII aktu oskarżenia) załączył do akt faktury dotyczące zakupu części przedmiotów, jakie mu skradziono podczas trzech kradzieży i kradzieży z włamaniem. Analiza tych dokumentów prowadzi do wniosku, iż numer seryjny (...) dotyczy skradzionego przedmiotu, co do którego pokrzywdzony posiadał fakturę zakupu i który został odnaleziony wśród zabezpieczonego w sprawie mienia. Sąd Okręgowy zważył, że w pierwszych zeznaniach W. Z. (1) złożonych w dniu 22 października 2015 roku znalazły się prawidłowe numery szlifierki kątovej marki M. (...) numer (...) i wiertarko-wkrętarki H. (...) - A S.N.O numer (...), dopiero w kolejnych zeznaniach w/w z dnia 18.03.2017 roku jest wpisany nieprawidłowy numer tej szlifierki - bo przy szlifierce powtórzono wówczas numer wkrętarki (błąd o charakterze pisarskim). U oskarżonego zabezpieczono tymczasem pudełko po wkrętarce H. - i tu zgadza się numer z zawiadomieniem złożonym pierwotnie. Istotnie rację ma skarżący, gdy podnosi, iż szlifierka M. zabezpieczona u niego ma inny numer, bo (...) (pozycja 44 spisu z k. 24), więc błędem był jej zwrot pokrzywdzonemu. Zwrot ów nie jest jednak objęty treścią wydanego wyroku. Jednocześnie w/w pokrzywdzony rozpoznał skradzione mu liczne przedmioty ujawnione w skrytkach oskarżonego po charakterystycznych cechach wyglądu np. wkrętarkę po numerach, czy 8 sztuk profili aluminiowych po wyglądzie, spawarkę po dorabianych doń przewodach.

Podzielając argumentację apelanta, niewinniono S. W. od czynów zarzuconych mu w punktach XIII i XIV aktu oskarżenia) także i tu brak było danych pozwalających na ustalenie owego sprawstwa, albowiem poszlaki wiążące osobę oskarżonego z w/w kradzieżami nie tworzyły zamkniętego kręgu pozwalającego na wysnucie tylko jednego logicznego wniosku, co do osoby sprawcy. Sąd Okręgowy zważył, iż sprawa dotycząca pokrzywdzonego K. P. (1) (a

dokładnie kradzieży przedmiotu należącego do członka jego rodziny, a nie jego samego) dotyczyła zdarzenia z 2011, a więc odległego w czasie od innych czynów, który sprawcą był S. W.. Rozpoznanie przedmiotu pochodzącego z owej kradzieży dokonane przez K. P. istotnie nie przekonuje, szczególnie ze względu na treść zeznań w/w złożonych na rozprawie (kosiarka miała być jedynie „podobna”, a świadek ostatecznie nie potrafił stwierdzić „czy to ta” k.917). Podobne uwagi w zakresie rozpoznania podniesione przez skarżącego okazały się ostatecznie słuszne także w stosunku do pokrzywdzonego P. L.. Także i ta osoba na rozprawie ostatecznie nie podała niczego konkretnego, co pozwoliłoby na weryfikację twierdzeń w/w, co do pochodzenia przedmiotu, poza słowem: „moje”. Brak było także okoliczności towarzyszących owemu włamaniu (takich jak zachowanie psa tropiącego, jedność czasu i miejsca, sposób poruszania się sprawcy) z innym czynem, którego sprawstwo oskarżonego ustalone byłoby poza wszelką wątpliwość.

Nie ma racji skarżący, gdy podnosi brak obiektywizmu sędziego referenta mający się uzewnętrznić rozpoznaniem zażalenia oskarżonego na niekorzystne dla oskarżonego postanowienia Prokuratora Rejonowego w Opocznie o odmowie wszczęcia postępowania przygotowawczego w sprawie ewentualnego składania fałszywych zeznań w toku niniejszej sprawy przez K. P. (1), czy podejmować jakiegokolwiek decyzje merytoryczne w sprawie dotyczącej P. M., R. K., W. Z. i P. L. (PR. Ds. 645/017, PR Ds. 875.2017). Wbrew sugestiom oskarżonego osobą, która miała rozpoznać zażalenie złożone w pierwszej z w/w spraw (PR. Ds. 645/017) nie był sędzia referent orzekający w przedmiotowej sprawie (była nim SSR J. Ś.).

Reasumując: poza czynami opisanymi w punktach VI oraz XIII i XIV – z powodów wskazanych powyżej, ocena materiału dowodowego dokonana przez sąd I instancji była prawidłowa. Przekonanie sądu o wiarygodności jednych dowodów i niewiarygodności innych pozostawało w tym zakresie, co do zasady, pod ochroną art. 7 k.p.k. Było poprzedzone ujawnieniem w toku rozprawy głównej całokształtu okoliczności sprawy (art. 410 k.p.k.) i to w sposób podyktowany obowiązkiem dochodzenia prawdy (art. 2 § 2 k.p.k.) oraz stanowiło wyraz rozważenia wszystkich okoliczności przemawiających zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego (art. 4 k.p.k.), jest wyczerpujące i logiczne - z uwzględnieniem wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego - uargumentowane w uzasadnieniu wyroku (art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k. – przy czym w aktualnym stanie prawnym złagodzone konsekwencje ewentualnych braków uzasadnienia – art. 455a k.p.k.). Przedmiotowy proces, jakkolwiek poszlakowy, pozwolił na ustalenie sprawstwa S. W. w zakresie tych czynów. Oceny takiej nie zmieniają zeznania świadków wnioskowanych przez oskarżonego, którzy poza faktem przeprowadzania u nich remontów przez oskarżonego, nie byli w stanie potwierdzić, czy zaprzeczyć jakimi konkretnie narzędziami posługiwał się wówczas budowlaniec. Słusznie zatem uznał sąd rejonowy, że zeznania te nie mają znaczenia dla ostatecznego rozstrzygnięcia w zakresie sprawstwa (posiadanie przez oskarżonego własnego przewodu w określonym kolorze nie budzi wątpliwości). Prawidłowości zabezpieczaniu materiału dowodowego na etapie postępowania przygotowawczego nie może podważać zatrzymanie roweru ujawnionego w nocy przy pokrzywdzonym w chwili jego zatrzymywania. Choć pokrzywdzona rozpoznała rower jako swój, ostatecznie po sprawdzeniu numerów na ramie roweru, wykluczono to władztwo. Powyższe wskazuje na dążenie organów ścigania do pozyskania wszelkich możliwych dowodów w sprawie. Wreszcie – o prawidłowości ostatecznego rozstrzygnięcia decyduje ostatecznie to, czy to Sąd Rejonowy dysponował określonymi dowodami na poparcie twierdzeń prokuratora co do postawionych zarzutów, a te nie dotyczyły roweru Z. B..

Wniesiona apelacja spowodowała ostatecznie uniewinnienie oskarżonego od zarzutów dotyczących pokrzywdzonych D. K. (1), A. U. (1), K. W. (1), K. P. (1) i P. L., co spowodowało dodatkowo uchylenie rozstrzygnięcia zawartego w punkcie 6 wyroku w zakresie obowiązku naprawienia szkody na ich rzecz. Ponadto z urzędu należało uwzględnić, iż czyny oskarżonego stanowiły trzy ciągi przestępstwa w rozumieniu art. 91 § 1 k.k., a ich przyjęcie winno być obowiązkiem sądu (dla sądu odwoławczego o ile nie sprzeciwia się temu kierunek apelacji). Właśnie z tego powodu za uzasadnione uznano zmianę w zakresie wymierzonych kar jednostkowych i łącznej kary pozbawienia wolności. Ostatecznie za przestępstwo jednostkowe (czyn z punktu X aktu oskarżenia) i trzy ciągi przestępstw (jako popełnione w krótkich odstępach czasu, z wykorzystaniem takiej samej sposobności, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i stanowiące ciąg przestępstw wyczerpujących znamiona: art. 279 § 1 k.k. i art. 12 k.k. w zw. z art. 279 § k.k. i dwóch: art. 278 § 1 k.k.) wymierzono karę łączną 3 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w rozmiarze 100 stawek dziennych po 10 złotych każda

stawka. W ocenie sądu odwoławczego orzeczone kary jednostkowe i kary łączne, tak pozbawienia wolności, jak i grzywna, należy uwzględniać zamierzone cele kary (także wymienione w art. 85 a k.k. w zakresie kar łącznych), stopień społecznej szkodliwości czynów oskarżonego oraz inne okoliczności rzutujące na wymiar kary. Dostatecznie także uwzględniają ostateczną zmianę wyroku dokonaną w toku II instancji.

W pozostałej części zaskarżony wyrok, jako odpowiadający prawu, utrzymano w mocy.

O kosztach sądowych za postępowanie odwoławcze orzeczono w oparciu o przepisy powołane w części dyspozytywnej orzeczenia